Kde spáva slniečko

Slnko zapadalo za obzor. Posledné denné svetlo sa pomaly vytrácalo. Obloha potemnela. Janka si lámala hlavu nad tým, kam slnko odchádza každý večer. Vari ho vždy na noc unesie kúzelník ? Kde sa slnko schováva cez noc, keď celá dedina spí ? Dievčinka sa na to spýtala ocka. No odpoveď sa jej videla veľmi zložitá.

Vraj keď je na jednej strane zeme noc, na druhej strane svieti slnko. To preto, lebo zem sa krúti okolo svojej osi a ešte aj okolo slnka. Ako je to možné ? Otcova odpoveď veru Janku neuspokojila.

Keď oblohu ožiarili červené večerné zore a slnko začalo zapadať, vydala sa Janka na cestu. Najprv prešla cez polia, potom cez lúku uja Augusta a popri statku Osikovcov. Slnko pomaly klesalo za obzor a Janka už bola aj unavená. Obzor bol ešte veľmi, veľmi ďaleko a slnko sťa veľký červený kotúč mizlo z oblohy. Zakrátko sa úplne stratilo.

Dievčatko bolo sklamané, lebo sa mu nepodarilo nazrieť na druhú stranu obzoru, kam slnko chodievalo spať. Keď sa Janka rozhliadla vôkol seba, zistila, že zašla veľmi ďaleko od domova. Zablúdila a pomaly už padala noc. Čosi počne? Vtom začula kroky. To sa starý roľník vracal domov so svojím psom.

```
"Hej, dievčička!" zavolal.
"Čo tu robíš ? O takomto čase by si mala byť už v posteli!"
"Stratila som sa, ujo," odvetila Janka.
"Vybrala som sa hľadať miesto, kam slnko chodieva spať."
"Slnko ?"
"Áno, chcela by som vedieť, kde má slnko postieľku."
Starý roľník sa usmial a prstom ukázal na západ.
"Tamto chodieva slnko spať." Potom sa zvrtol na opačnú stranu a povedal :
"A tam sa ráno zobúdza."
"Ale ako sa cez noc dostane z jednej strany na druhú ?"
"Cestuje na obláčikoch," vysvetlil jej roľník.
"Kým slniečko spí, obláčiky ho prenesú na druhú stranu zeme. Preto chodieva spať na jednej strane a zobúdza sa na druhej."
```

Janka bola spokojná. Toto vysvetlenie sa jej páčilo. Bol to veľmi pekný príbeh.

```
"A teraz sa musíš vrátiť," povedal roľník.
" Keď slnko spí, aj malé dievčatká musia spať."
```

Starký odviedol Janku domov k rodičom. Tí sa už o dievčatko strachovali, veď malé deti by nemali samy chodiť priďaleko od domu.

```
"Vieš čo, ocko," vykladala Janka,
"už som sa dozvedela, ako to je : slniečko spí v posteli z obláčikov. A ony ho
```

rozvážajú po oblohe. Vezmeš ma niekedy k slniečku, aby som tú postielku videla ?"

"Nie!" odvetil otec a láskavo sa usmial na dcérku.

" V deň, keď zistíš, ako to naozaj je, prestaneš veriť pekným rozprávkam."

Ale Janka už zavrela očká. Prisnilo sa jej o slniečku na oblakoch niekde medzi západom a východom.